

griben, Henvisningen til Norge. Jeg har oplyst, hvorledes det var i Norge, hvorledes den norske Stat har indkøbt 700 000 t.

I sin sidste Replik brugte det ærede Medlem mange Ord om, at Fejlen laa deri, at man ikke havde fulgt, hvad de sagdeovre i Washington. Men det, man den Gang fra den Side havde tænkt sig paa et vist Tidspunkt, hvor man ikke kunde have det klare Overblik, som man fik i den følgende Tid herhjemme, da Telegrammer og Beretninger kom — de er jo nogen Tid om at naa frem —, var en Ordning, hvorved det danske Samfund skulde binde sig for længere Tid til et Køb i Amerika paa 100 000 t om Maanednen. Og jeg kan af de Udtalelser, der er fremkommet fra det ærede Medlem, og af de Angreb, han har rettet mod mig, forstaa, at den egentlige Grund til, at han angriber mig, er den, at det er gaaet, som det er, at Indkøbene er blevet begrænset, og at det nævnte Forslag ikke er blevet accepteret, og desaaarsag Beløbet ikke er blevet til det flerdobbelte, til de svimlende Millioner, som det ærede Medlem udtrykte sig, men dog er nøjedes med at blive det, det er blevet.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg maa straks rette en Fejltagelse. Det ærede Medlem Hr. Rode spurgte mig med Hensyn til de 100 000 Tons, om det var den 10. Juni de var købt; det er den 10. Juni. Det er rigtigt, som det staar i Opgivelsen til Finansudvalget, men det berører ikke i ringeste Maade de Tal, jeg fremhævede med Hensyn til Kulindkøbene, idet det ligger efter den 7. Juni. Der er købt to Beholdninger den 10. Juni som opgivet i Skrivelsen til Finansudvalget: 10 000 Tons og 100 000 Tons. Saaledes ligger Sagen — for at ingen Misforstaaelse skal finde Sted.

I øvrigt har jeg ikke ret mange Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem. Dog maa jeg sige, at han, naar han hævder, at Regeringen ikke fulgte de sagkyndiges Raad, maa se efter endnu en Gang i Skrivelsen fra Kulfordelingsudvalget af 7. Juni. Der staar følgende: „Udvalget tillader sig i Ærbødighed at henstille, at det høje Ministerium opfordrer De danske Statsbaner, Kommunernes Kulkontor, Københavns Kommune og Industriraadet til hver især indenfor sit Omraade, eventuelt samlede, snarest muligt at organisere planmæssige Indkøb af store Partier amerikanske Kul“. Altsaa, det principale er, at Udvalget opfordrer Ministeriet til at henvende sig til

disse Institutioner med Opfordring om at foretage Indkøb af store Partier amerikanske Kul; om de skal indkøbessamlet, kommer i anden Række, det er noget, enhver kan se. Derfor synes jeg ikke, det ærede Medlem har Ret, naar han siger, at vi ikke har fulgt de sagkyndiges Raad. Det er netop det, vi har; vi har fulgt de sagkyndiges Raad og gjort disse Indkøb, som alle den Gang mente, det var rigtigt og nødvendigt at gøre, og som vi mener, det var rigtigt og nødvendigt at gøre under den Situation, som den Gang forelaa. Det mente ogsaa det ærede Medlem den Gang, men nu er han kommet til en anden Opfattelse, efter at Tiderne har skiftet med Hensyn til Kulpriserne.

Det ærede Medlem omtalte mine Oplysninger ved Finanslovens første Behandling, som han mærkværdigt nok ikke har kunnet finde ud af, skønt de var ganske klare. Efter disse Oplysninger skulde Statsbanerne pr. 1. April have en Kulbeholdning til 8—9 Maaneders Forbrug; i Dag sagde jeg, at der var til 9—10 Maaneders Forbrug, det vil sige til en Maaned mere. Dette hænger simpelt hen sammen med, at Statsbanerne i Efteraaret kalkulerede et maanedligt Forbrug paa 35 000 Tons, medens Nedgangen i baade Person- og Godstrafik har ført med sig, at Forbruget ikke er blevet 35 000, men kun godt 30 000 Tons maanedlig; det er en ganske naturlig Forklaring, derved bliver der selvfølgelig Beholdning til godt en Maaned mere. Den Omstændighed, at der træder en udvidet Køreplan i Kraft en Gang hen i Februar Maaned, forhaabentlig i Begyndelsen, vil ikke medføre saa store Forskydninger i Kulforbruget, at det vil faa nogen nævneværdig Indflydelse paa hele dette Forhold. Jeg tror ikke, det er værd, at det ærede Medlem kører videre paa den udvidede Køreplan paa Grund af de halvanden Maaned, den kommer til Anvendelse i indeværende Finansaar.

Hvad angaar de af Statsministeren fremsatte Udtalelser, saa kan jeg ikke huske disse Udtalelser, men der er en Ting, jeg kan huske, og det er, at paa Statsbanernes Budget for det kommende Aar har vi regnet med en Enhedspris for Kul paa 185 Kr. pr. Ton. Jeg skulde mene, at denne Enhedspris nok skal holde selv med de Beholdninger, vi har til de høje Priser. Forholdet er det, at Statsbanerne stadig skal have en Reservebeholdning — det er vel alle enige om —, og jeg mener, som jeg har sagt tidligere, at de, naar henses til de Forhold, vi lever under, og som vi i den kommende, i alt Fald den nærmest kommende, Tid vil komme til at leve under,